

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Kulturális és Oktatási Bizottság

IDEIGLENES
2006/2130(INI)

20.9.2006

JELENTÉSTERVEZET

az európai professzionális labdarúgás jövőjéről
(2006/2130(INI))

Kulturális és Oktatási Bizottság

Előadó: Ivo Belet

PR_INI

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	8

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az európai professzionális labdarúgás jövőjéről (2006/2130(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a sport sajátos természetéről és Európában betöltött társadalmi szerepéről szóló nizzai nyilatkozatra,
 - tekintettel a brit elnökség európai labdarúgással kapcsolatos kezdeményezésére, amely a sport területén végzett 2006. évi független vizsgálathoz (Independent Sport Review 2006) vezetett,
 - tekintettel az Európai Bíróság és az Elsőfokú Bíróság ítélkezési gyakorlatára, valamint a Bizottság sporttal kapcsolatos ügyekben hozott határozataira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére és a Kulturális és Oktatási Bizottság, a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, valamint a Jogi Bizottság véleményére (A6-0000/2006),
- A. mivel az európai sport, különösen a labdarúgás, az európai kultúra elidegeníthetetlen része, és a labdarúgás európai modellje, amelyet nyílt sportbeli verseny jellemez egy piramisrendszeren belül, amelyben sok amatőr klub képezi a legnagyobb professzionális klubok bázisát, hosszú távra visszanyúló demokratikus hagyományok eredménye;
- B. mivel a labdarúgás fontos szerepet tölt be a társadalomban és a nevelésben, és a társadalmi beilleszkedés és a multikulturális párbeszéd hatékony eszköze,
- C. mivel a professzionális labdarúgás gazdasági vetületei a közösségi jog hatálya alá tartoznak,
- D. mivel a növekvő professzionalizmus és elüzletiesedés a közösségi jog egyre növekvő hatásához vezetett, ami viszont jogbizonytalanságot okozott, mivel nem egyértelmű, hogy az autonóm testületek, mint az UEFA és a nemzeti szövetségek önrendelkezési joguk gyakorlása során mekkora függetlenséget élveznek, illetve milyen mértékben kötik őket a közösségi jog bizonyos alapelvei,
- E. mivel ez a jogbizonytalanság nemcsak gazdasági szempontból jelent problémát, hanem különösen a labdarúgás társadalmi, kulturális és nevelésben betöltött szerepe tekintetében is,
- F. mivel a professzionális labdarúgóklubok nem működhetnek ugyanolyan piaci körülmények között, mint a gazdaság többi szereplője, mert csak a csapatok közötti kiegyensúlyozott verseny révén tudnak fennmaradni,

- G. mivel az európai professzionális labdarúgás jövőjét fenyegeti a gazdasági erő és a sportbeli hatalom egyre növekvő összefonódása, ami többek között a közvetítésekből eredő bevételek növekvő jelentőségének következménye, hiszen ezek a nemzeti médiapiacok méretéhez és a közvetítési jogok egyes ligákban tapasztalható egyedi értékesítéséhez kapcsolódnak,
- H. mivel az Európában tapasztalható egyre eltérőbb nemzeti szabályok gazdasági és jogi szempontból egyenlőtlen feltételekhez vezetnek, és ez a helyzet súlyosan hátráltatja a csapatok közötti szabad és tisztességes versenyt a nemzeti bajnokságokban és az európai kupaküzdelmekben, ennél fogva a nemzeti válogatottak között is,
- I. mivel, annak ellenére, hogy az 1995-ös Bosman-szabály pozitív hatással járt arra nézve, hogy az európai klubok hogyan kezelik játékosaik szerződését – bár továbbra is sok munkaügyi és szociális probléma vár megoldásra –, mellékhatásai nem elhanyagolhatóak (például az átigazolási piac lett a csapatépítés fő eszköze a helyi játékosok képzésének kárára),
- J. mivel a költségek, a fizetések inflációja és az ebből következő, sok klub által megélt pénzügyi válság számos bűncselekményhez (a mérkőzések eredményéről való megállapodás, korrupció stb.) vezetett,
- K. mivel a Bizottság hivatalos határozatokban erősítette meg a közvetítési jogok együttes értékesítésének a közösségi versenyjoggal való összeegyeztethetőségét,

Általános összefüggések

1. hangsúlyozza a labdarúgásnak az amatőr és professzionális labdarúgás közötti szimbiotikus kapcsolatot megtestesítő európai modelljéhez való ragaszkodását;
2. elismeri, hogy uniós szinten kiigazító intézkedéseket kell hozni egyes negatív fejlemények ellensúlyozására, hogy biztosítsuk a professzionális labdarúgás pozitív jövőjét izgalmas mérkőzések, a szurkolók klubjukhoz való nagyfokú kötődése és a mérkőzések széles körű nyilvános látogatottsága révén;
3. üdvözli a sport területén végzett 2006. évi független vizsgálat ajánlásait és felhívja a tagállamokat, hogy folytassák a brit elnökség által kezdeményezett erőfeszítéseket a szükséges kiigazító intézkedések meghozatala érdekében;
4. meg kívánja akadályozni, hogy az európai professzionális labdarúgás jövőjét bírósági határozatok szabják meg, illetve nagyobb jogbiztonságot kíván teremteni;
5. egyetért azzal az alapelvvel, hogy a kizárólag a sportra vonatkozó szabályok nem esnek az alapszerződések hatálya alá; megállapítja azonban, hogy a professzionális sport gazdasági vonatkozásai igenis az alapszerződések hatálya alá esnek, a sport nizzai nyilatkozatban megállapított sajátos természetének figyelembevételével;
6. felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki cselekvési tervet az európai labdarúgás számára,

amelyben meghatározza, hogy a Bizottságnak mely kérdésekkel kell foglalkoznia, illetve a professzionális labdarúgásban a jogbiztonság és az egyenlő feltételek megteremtéséhez szükséges jogi eszközök körét (irányelvek, iránymutatások, csoportos kivételek, ajánlások);

7. kéri a Bizottságot, hogy folytasson strukturált párbeszédet a labdarúgást irányító testületekkel és az egyéb érintett felekkel a jogbizonytalanság problémájának megoldása érdekében; felkéri a Bizottságot, hogy ismertesse a szóban forgó ügyekkel kapcsolatos egyértelmű álláspontját;

Irányítás

8. felhívja a nemzeti szövetségeket és az európai szövetséget, hogy pontosabban határozzák meg és hangolják össze hatásköreiket, felelősségi körüket, tevékenységeiket és döntéshozatali folyamataikat demokratikus jellegük, átláthatóságuk és legitimitásuk javítása érdekében; felkéri a Bizottságot, hogy határozza meg az elfogadható jogszerű önszabályozás feltételeit;
9. úgy véli, hogy az irányítás európai szinten összehangoltabb önszabályozáshoz vezető javítása csökkenteni fogja annak gyakoriságát, hogy a klubok a Bizottsághoz és az Európai Bírósághoz folyamodnak;
10. hangsúlyozza, hogy a labdarúgás irányító testületei számára elengedhetetlen az arányosság elvének alkalmazása önszabályozó jogkörük gyakorlása során;
11. felhívja a FIFA-t, hogy növelje belső demokráciáját és felépítésének átláthatóságát;
12. úgy véli, hogy a jelenleg az Európai Bíróság előtt lévő Charleroi-ügy jelentős hatással fog járni a kisebb nemzetközi labdarúgó szövetségek versenyképességére; ebben a tekintetben úgy véli, hogy a kluboknak kártérítési jogosultság nélkül el kell engedniük játékosait a válogatott mérkőzésekre; kéri a Bizottságot, hogy támogassa a kollektív biztosítás rendszerének kidolgozására irányuló erőfeszítéseket;
13. támogatja az UEFA klublicenc rendszerét, amelynek célja a klubok számára egyenlő feltételek biztosítása és pénzügyi stabilitásukhoz való hozzájárulás, továbbá felhívja az UEFA-t és a nemzeti szövetségeket, hogy az UEFA hatáskörében állítsanak fel független bírói testületet e klublicenc rendszernek való általános megfelelés figyelemmel kísérésére és biztosítására;
14. kéri a tagállamokat, hogy ténylegesen mozdítsák elő a futbalszurkolók társadalmi és demokratikus szerepét például azáltal, hogy tulajdonrészhez juthatnak a kluboknál és részt vehetnek azok irányításában;

A bűncselekmények elleni küzdelem

15. támogatja a labdarúgás irányító testületeinek azon törekvéseit, hogy átláthatóbbá tegyék a klubok tulajdonosi szerkezetét, és kéri a Tanácsot, hogy dolgozzon ki és fogadjon el

intézkedéseket a labdarúgást veszélyeztető bűncselekmények, beleértve a pénzmosás, a tiltott fogadások, a dopping és a mérkőzések eredményéről való megállapodások elleni küzdelem céljából;

A labdarúgás szerepe a társadalomban, a kultúrában és a nevelésben

16. kiemeli a labdarúgás azon képességét, hogy segíteni tudja a hátrányos szociális helyzetben lévő fiatalok társadalomba való beilleszkedését, és kéri a tagállamokat az ilyen irányú bevált gyakorlatok cseréjére;
17. egyértelmű támogatását fejezi ki az UEFA fiatal játékosok képzését előmozdító intézkedéseivel kapcsolatban, amelyek meghatározzák a saját nevelésű játékosok minimális arányát a klubok kereteiben, illetve korlátozzák a keretek nagyságát, feltéve, hogy ezek az intézkedések arányosak maradnak és nem kapcsolódnak a játékosok állampolgárságához;
18. meggyőződése, hogy további intézkedésekre van szükség annak biztosítására, hogy a saját nevelésű játékosokkal kapcsolatos kezdeményezés ne vezessen gyermekkereskedelemhez azáltal, hogy a klubok nagyon fiatal játékosoknak ajánlanak szerződést; felhívja a Bizottságot annak átgondolására, hogy ezzel a problémával miként lehetne foglalkozni az emberkereskedelem elleni küzdelemtől szóló tanácsi kerethatározattal összefüggésben;
19. hangsúlyozza az edzőközpontok fontos szociális és a nevelésben betöltött szerepét, valamint támogatja az edzőközponttal rendelkező klubok pénzügyi ösztönzését;

Munkaügyi és szociális kérdések

20. sajnálatosnak tartja az egyes tagállamok szociális és adóügyi jogszabályai közötti különbségeket, amelyek a klubok közötti egyenlőtlenségekhez vezetnek, illetve azt, hogy a tagállamok nem hajlandók ezt a kérdést európai szinten megoldani;
21. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a játékosügynökökkel kapcsolatos irányelvre, és dolgozzon ki egyértelmű iránymutatásokat az edzők szakképzésének elismerésére vonatkozóan;
22. felhívja az UEFA-t és a Bizottságot, hogy fokozzák az európai szintű szociális párbeszéd erősítésére irányuló erőfeszítéseiket, hiszen ez megelőzheti és áthidalhatja a játékosok és munkaadók közötti feszültségeket;

A rasszizmus elleni küzdelem

23. kéri a Bizottságot, a tagállamokat és a professzionális labdarúgás minden résztvevőjét, hogy vállaljanak felelősséget a rasszizmus elleni küzdelem folytatására és fokozására a rasszizmus minden formájának elítélése révén; szigorúbb szankciókat kér a labdarúgásban előforduló bármilyen rasszista eseménnyel szemben; kéri az UEFA-t és a nemzeti ligákat, hogy a fegyelmi szabályzatokat következetesen, szigorúan és összehangoltan hajtsák végre;

Versenyjog és a belső piac

24. mély meggyőződése, hogy a modulált költségellenőrzési rendszer bevezetése lehet a pénzügyi stabilitás növelésének és a klubok közötti egyenlő versenyfeltételek kialakításának módja, például úgy, hogy azt integrálják egy korszerűsített klublicenc rendszerbe; felhívja az UEFA-t, hogy a klubokkal és a Bizottsággal együtt fontolja meg egy önszabályozó alapon működő olyan költségellenőrzési rendszer bevezetésének lehetőségét, amely összeegyeztethető a labdarúgás európai modelljével;
25. kéri a Bizottságot, hogy határozzon meg egyértelmű iránymutatásokat az állami támogatásokra vonatkozóan, amelyek jelzik, hogy milyen állami támogatás elfogadható és jogszerű az egyértelműen társadalmi célok eléréséhez;
26. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fontolják meg a fogadási piac esetleges liberalizációjának következményeit, és általában a sport, és különösen a labdarúgás finanszírozását biztosító mechanizmusok bevezetésének lehetőségét;

A televíziós jogok értékesítése és a versenyjog

27. fenntartja, hogy a televíziós jogok központi értékesítése alapvető fontosságú az európai labdarúgás pénzügyi szolidaritási modelljének fenntartása céljából;
28. hangsúlyozza, hogy felbecsülhetetlen a hatályban lévő, „határok nélküli európai televíziózásról szóló irányelv” jelentősége;
29. rámutat arra, hogy a professzionális labdarúgás számára létfontosságú, hogy a televíziós jogokból származó bevételeket méltányos módon újra elosszák; megállapítja, hogy a televíziós jogok jelenlegi elosztása az UEFA Bajnokok Ligájában nagymértékben a televíziók piaci részesedése szerint történik; megállapítja, hogy ez a nagy országoknak kedvez, így csökkenti a kisebb országokban működő klubok erejét;
30. ezért felkéri az UEFA-t, hogy a Bizottsággal együtt dolgozzon ki mechanizmusokat a kiegyensúlyozottabb verseny biztosítására ezen a területen;

Dopping

31. felhívja a tagállamokat annak megfontolására, hogy helyezték előtérbe a dopping megelőzését és a dopping elleni küzdelmet, mélyrehatóan értékeljék nemzeti doppingellenes cselekvési terveiket, illetve segítsék elő és ösztönözzék az uniós szintű együttműködést.

0
0 0

32. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az UEFA-nak és a FIFA-nak.

INDOKOLÁS

1. ÁLTALÁNOS ÖSSZEFÜGGÉSEK

A 2006-os németországi világbajnokság nagy siker volt. A szervezés tökéletes volt. Az európai válogatottak nagyszerű eredményei természetesen a klubok nemzeti bajnokságokban és európai kupaküzdelmekben nyújtott jó teljesítményén alapulnak. Felállították a mércét a nemzetközi labdarúgás számára.

Gazdasági szempontból az Európai Unió éves GDP-jének 3-4%-át a sport teremti meg, és a sportra általában átlagosan évi 4%-os növekedési arány jellemző. Ez a rendkívüli növekedés a televíziós jogok értékének emelkedéséhez és a szponzorálás, az ajándéktárgyak értékesítése és egyéb kiegészítő tevékenységek erősödéséhez, valamint a nemzetközi küzdelmek számának megsokszorozódásához vezetett, ami az ágazatban a munkahelyek számának növekedésével járt együtt.

Az európai labdarúgás azonban számos kihívással néz szembe, amelyekkel a labdarúgás irányító testületei önmagukban nem tudnak megbirkózni. Az európai jognak a sportra gyakorolt befolyása miatt fontos, hogy építő jellegű párbeszéd alakuljon ki az európai intézmények és a sportot irányító testületek között.

A brit elnökség kezdeményezésére a labdarúgás helyzetét elemző független vizsgálat indult, amelynek végén Barroso úr, a Bizottság elnöke kimerítő jelentést terjesztett elő.

A Bizottság bejelentette, hogy 2007 közepére fehér könyvet dolgoz ki.

Az Európai Parlament nem hallgathat, álláspontját egyértelművé kell tennie.

Ezt a tevékenységet a következő szakaszban szélesíteni lehet és ki lehet terjeszteni egyéb professzionális sportágakra is, továbbá nyilvánvalóan foglalkoznia kell a női professzionális sporttal is.

2. AZ EURÓPAI JOG ALKALMAZHATÓSÁGA

Elsődleges jog

Az alapszerződések nem biztosítanak az Európai Unió számára kifejezetten hatáskört sem általában a sport, sem különösen a labdarúgás területén. Mivel azonban a sport nem képez kivételt sem az EU elsődleges jogának hatálya alól, az uniós jog hatáskörébe tartozik. Az Európai Bíróság döntései és az Európai Bizottság határozatai egyértelművé tették, hogy például a 12., 39., 43–49., 81–87. cikkek miként gyakorolnak hatást a sportra és a professzionális labdarúgásra.

Az amszterdami és a nizzai nyilatkozat

Az 1997. és 2000. évi nyilatkozatok hangsúlyozzák a labdarúgás társadalmi szerepét, de nem változtatják meg azt a tényt, hogy a sport gazdasági vonatkozásai a Szerződés rendelkezéseinek hatálya alá tartoznak.

Másodlagos jog

A másodlagos jog sem veszi szisztematikusan figyelembe a sport sajátos természetét. Ez érvényes például az edzők, játékosügynökök és az EU-n kívüli játékosok diplomáinak és engedélyeinek elismerésére.

Egyre jellemzőbb, hogy a sport szereplői végső esetben az Európai Bírósághoz és a Bizottsághoz folyamodnak panaszaikkal. Ez az eseti megközelítés erősítette a jogbizonytalanságot.

A labdarúgó szervezetek, mint például a nemzeti ligák és az UEFA önszabályozó hatásköre megkérdőjelezhető (lásd 4. Irányítás).

Az Alkotmányszerződés tervezete

Az Alkotmányszerződés tervezetének III.-282. cikke jogalapot teremtene a sport számára. Ez a cikk azonban jelenlegi állapotában nem teremtene jogbiztonságot.

3. SAJÁTOS TERMÉSZET

A labdarúgás fontos *társadalmi szerepet* tölt be, ami a nevelést és a beilleszkedést, a közegészségügyet, és a kulturális és szabadidős célokat illeti.

Maga a játék lényege is indokolja a sajátos jelleget. A szabad gazdasági verseny törvényeit nem lehet ugyanúgy alkalmazni, mert egy labdarúgóklubnak hasonló erejű, életképes versenytársakra van szüksége, hogy izgalmas küzdelmekben tudjon részt venni.

A labdarúgás európai modellje

A labdarúgás európai modelljét a nyílt sportbeli verseny jellemzi, amelynek során ki lehet esni és fel lehet kerülni (a cél a játék megnyerése), továbbá az, hogy nincs egyértelmű különbség a professzionális és az amatőr szint között. Ez egy piramisszerkezetet eredményez, amelyben sok amatőr klub képezi a nemzeti és európai szinten játszó legnagyobb professzionális klubok bázisát¹.

Az a jelenlegi tendencia, hogy a klubok a *tőzsdére* mennek, egy lépést jelent az amerikai modell felé. Kérdéses, hogy a két cél (a verseny megnyerése és a részvényesek nyereségének maximalizálása) összeegyeztethető-e a hagyományosan nyílt európai modellen belül.

4. IRÁNYÍTÁS

A. Önszabályzás és többszintű irányítás:

Ma a fő kihívást a szövetségek sportági szabályok megalkotásával, és főleg a sportesemények szervezésével kapcsolatos előjogainak fenntartása jelenti. A szövetségek és azok döntéseinek legitimitása demokratikus, képviselőn alapuló és elszámoltatható felépítésüktől, valamint a döntéshozatali folyamatok átláthatóságától függ.

Ami az európai szintet illeti, ha a labdarúgást irányító, képviselőn alapuló és demokratikus

¹ Az Egyesült Államokban a professzionális és amatőr ligák egyértelműen elkülönülnek egymástól. A legmagasabb zárt ligákban szereplő egyesült államokbeli klubok célja a nyereség maximalizálása, nem pedig a győzelem. A feljutás és kiesés nem létezik. Az izgalmas verseny érdekében a klubok nyitottak az újraelosztási intézkedések irányában.

testületek önszabályozó szerepe európai szinten nő, a klubok a továbbiakban már nem tekintik majd a Bizottságot „fellebbviteli” szervnek, amelyhez folyamodhatnak.

Az irányítással kapcsolatban több más megállapítást is lehet tenni:

1. A klubok nemcsak nemzeti szinten, hanem európai szinten is versenyeznek (az UEFA kupaküzdelmekben). A klublicenc rendszer alkalmazásának nemzetenkénti különbségei miatt nincsenek egyenlő feltételek az európai labdarúgásban.

Ezért fel lehet tenni a kérdést, hogy

- megfelelő-e a licencrendszer nemzeti szinten történő folytatása

- a nemzeti szövetségek maradhatnak-e hatalmi központok

- kell-e hozni további intézkedéseket az UEFA szintjén.

2. A legfrissebb példa az UEFA és a FIFA önszabályozó jogkörének megkérdőjelezésére a Charleroi-ügy, amelyben egyes klubok kétségbe vonják a FIFA azon szabályát, hogy a klubok kártérítési jogosultság nélkül kötelesek elengedni játékosukat a válogatott mérkőzésekre.

Kompromisszumot kell találni a FIFA és a klubok között.

3. A labdarúgás területi szervezésének elvét el kell ismerni

B. Megfelelő irányítás

Pénzügyi átláthatóság

Valamennyi európai klubnál ugyanolyan pénzügyi ellenőrzést kell bevezetni a pénzügyi átláthatóság biztosítására és annak megakadályozására, hogy a pénzügyi nehézségek és az eltérő bánásmód a klubok gazdasági képességéből eredően a verseny torzulásához vezessen.

Ezért meg kell fontolnunk, hogy

- az UEFA licencrendszerét ki lehet-e terjeszteni valamennyi európai professzionális ligára;

- be lehet-e vezetni minden tagállamban a klubok irányításának ellenőrzési rendszerét;

- kérjük-e, hogy az UEFA hozzon létre független testületet a klublicenc rendszernek való megfelelés figyelemmel kísérésére, beleértve a helyszíni ellenőrzés gyakoribb alkalmazását is.

Egyéb kérdések:

- a klubok tulajdonosi szerkezete

- a klubok alapszabályainak összehangolása

A szurkolók bevonásának további előmozdítása érdekében kezdeményezéseket kell kidolgozni és ösztönözni kell a szurkolók közvetlen bevonására irányuló mozgalmat.

5. A TÁRSADALMI ÉS KULTURÁLIS SZEREP

A labdarúgás kitűnő eszköz a hátrányos szociális helyzetben lévő fiatalok társadalomba való beilleszkedésének elősegítésére.

Az UEFA elfogadta a saját nevelésű játékosokra vonatkozó szabályt, hogy fellépjen a fiatalok képzésének a Bosman-szabály miatti növekvő elhanyagolása ellen. Mindenekelőtt jogbiztonságra van szükség ebben az ügyben.

Ugyanakkor meg kell akadályozni, hogy a klubok egyre fiatalabb (15 év alatti) játékosoknak ajánljanak szerződést, ami a saját nevelésű játékosokra vonatkozó szabály céljával ellentétes

lenne.

Ebben a tekintetben hangsúlyozni kell az *edzőközpontok* fontos szerepét. Ki kell dolgozni egy pénzügyi újraelosztó rendszert vagy adózási kedvezményeket annak érdekében, hogy az edzőközponttal rendelkező és nem rendelkező klubok számára egyenlő feltételeket teremtsünk.

A rasszizmus elleni küzdelem

Folytatni kell a Parlament által a rasszizmus elleni küzdelemről szóló írásbeli nyilatkozattal megkezdett munkát. Ebben az Európai Bizottságnak, a tagállamoknak és a professzionális labdarúgás minden szereplőjének részt kell vennie azáltal, hogy szigorúbb szankciókat alkalmaznak a labdarúgásban előforduló bármilyen rasszista esemény esetén. Az UEFA-nak és a nemzeti ligáknak következetesen, szigorúan és összehangoltan kell végrehajtaniuk fegyelmi szabályzataikat.

6. MUNKAÜGYI ÉS SZOCIÁLIS KÉRDÉSEK

Bosman-ügy – a játékosok helyzete

Az 1995-ös Bosman-szabály hosszú távon pozitív hatást gyakorolt az európai kluboknak a játékosok szerződésével kapcsolatos megközelítési módjára. Sok európai professzionális labdarúgónak (a Fifpro szerint kb. 50%-nak) még mindig nincs munkaszerződése a klubjával, valamint sok munka- és tanulmányi szerződés jogi szempontból problematikus.

Szociális és adóügyi különbségek

A tagállamok szociális és adóügyi jogszabályai közötti eltérések egyenlőtlenségekhez vezetnek a különböző európai klubok között, és azt eredményezhetik, hogy a játékosok elhagyják hazájukat.

Ezeket a problémákat nyilvánvalóan meg lehetne oldani a professzionális játékosokra és klubokra vonatkozó jogi, szociális és adóügyi szabályok összehangolásával. Ez alkalmat adna a professzionális játékosok *szociális jogainak* erősítésére, amelyek nem minden tagállamban vannak biztosítva (nyugdíj, munkanélküliség, betegszabadság...). Ezekkel a kérdésekkel a *szociális párbeszéd* keretében kell foglalkozni.

Egyéb kérdések:

- az európai játékosügynökökre vonatkozó irányelv
- szociális párbeszéd
- a szakmai képesítések elismerése
- a játékoskvóta kérdése
- a nemzetközi átigazolások helyzete.

7. A VERSENYJOG ÉS A LABDARÚGÁS

A 3. pontban említettek szerint a szabad gazdasági verseny törvényeit nem lehet alkalmazni a labdarúgásra anélkül, hogy figyelembe vennénk annak sajátos természetét. Az érdekfeszítő labdarúgó mérkőzések biztosítása érdekében kiegyensúlyozott gazdasági versenyre van szükség.

Trösztellenes törvények / költségellenőrzés

Az (önszabályozó) *modulált költségellenőrzési rendszer* bevezetése a professzionális labdarúgásban a nagyobb gazdasági egyensúly, ennél fogva európai szinten a klubok számára

egyenlő feltételek előmozdításának eszköze lehet.

Mindazonáltal a költségellenőrzési rendszer előnyeinek és hátrányainak további vizsgálatára van szükség.

Állami támogatás

Az állami szervek számos különböző szinten (helyi/regionális/nemzeti) részt vesznek a labdarúgás finanszírozásában. A különböző szabályozások miatt a klubok nem ugyanazokkal a feltételekkel vesznek részt a játékban. Az egyenlő feltételek biztosításához az állami támogatással kapcsolatos egyértelmű szabályokra van szükség. Leegyszerűsítve a kérdést: milyen állami támogatás elfogadható és jogszerű az egyértelműen társadalmi célok teljesítéséhez (pl. befektetés az edzőközpontokba), és milyen intézkedések vezetnek a verseny torzulásához?

8. A LABDARÚGÁS BELSŐ PIACI VONATKOZÁSAI

- A határokon átnyúló szponzori szolgáltatások korlátozása (az „érzékeny termékek” esetében, mint például a szeszesitalok és a szerencsejátékok)
- A határokon átnyúló sportfogadási szolgáltatások és azok reklámozásának korlátozása (amellyel kapcsolatban a Bizottság nemrégiben eljárást indított 7 tagállam ellen)
- A sportközvetítések fogadásának korlátozása más tagállamokban a közvetítési jogok bizonyos területre történő értékesítése miatt
- Fogyasztói érdekek: jegyek elosztása

9. A MÉDIA ÉS A VERSENYSZABÁLYOK

A közvetítési jogok együttes értékesítése alapvető fontosságú az európai labdarúgás pénzügyi szolidaritási modelljének védelme szempontjából. A Bizottság három elvi határozatot hozott a labdarúgó-mérkőzések közvetítési jogával kapcsolatban², amelyek lehetővé teszik a közvetítési jogok együttes értékesítését.

Kérjük, hogy az Európai Bizottság vizsgálja meg, hogy ezt a modellt miként lehet alkalmazni egész Európában. Ezt a vizsgálatot a közvetítési jogokkal kapcsolatos, fent említett határozatok részletes értékelésének kell megelőznie (hatás és hatékonyság tekintetében). Az új média gazdasági hatását is figyelembe kell venni.

A sportág érdeke, hogy az e jogokból származó hasznot méltányos módon újra elosszák. Az UEFA BL-ben a televíziós jogok jelenlegi felosztása (nagy részt a televíziók piaci részesedése

² Az Európai Bizottság hivatalos határozata az UEFA Bajnokok Ligája közvetítési jogainak csomagban történő értékesítésével kapcsolatos mentesítésről, 2003. július 23.; az Európai Bizottság 2006. március 22-i határozata az EK-Szerződés versenyszabályai szerint, amely jogilag kötelezővé teszi az FA Premier League-re a Premier League közvetítési jogainak értékesítésével kapcsolatban vonatkozó kötelezettségeket. Az ügy az angol Premier League-ben szereplő klubok közötti azon megállapodást érintette, hogy a bajnoksággal kapcsolatos közvetítési jogokat közösen értékesítik az FA Premier League-en keresztül; a 89/552/EGK irányelv „a határok nélküli televíziózásról”

szerint) a nagy országoknak kedvez, ezért azt felül kell vizsgálni.

Ingyenes műsorszórás

A „határok nélküli televíziózásról” szóló, hatályban lévő irányelv érdemei felbecsülhetetlenek. Lehetővé teszi, hogy a nemzeti hatóságok meghatározzanak bizonyos olyan eseményeket, amelyek során biztosítani kell az ingyenes műsorszórást. Ezt az alapelvet fenn kell tartani a határok nélküli televíziózásról szóló irányelv felülvizsgálata során is.

Egyéb, tisztázásra váró kérdések:

- a mérkőzések jogtulajdonosai (klubok vagy szövetségek)
- a saját közvetítési jogok klubok általi nyilvántartása az eszközök között még abban az esetben is, amikor azokat közösen kezelik
- a mérkőzések időpontjának megváltoztatása a média kívánsága szerint
- kizárólagos jogok, illetve a rádió és az írott sajtó szabad hozzáférése a sporteseményekhez
- a mérkőzések közvetítésének időbeli korlátozása az amatőr mérkőzések és a szurkolók stadionokban való jelenlétének támogatására.

10. DOPPING

A dopping elleni küzdelemben a siker kulcsa a megelőzés és a megtorlás nemzetközi politikájának ereje.

11. JOGI INTÉZKEDÉSEK: KERET, CSELEKVÉSI TERV, IRÁNYMUTATÁSOK, IRÁNYELV

Miután valamennyi érintett féllel tanácskozott, az EP különböző eszközöket választhat (illetve ezeket összekapcsolhatja):

- *szabályozási keretet* kér, amely elismeri a sport sajátos természetét és olyan összehangolt szabályokat léptet érvénybe, amelyek biztosítják az egészséges versenyt és az egyenlő feltételeket. Be kell ismerni azonban, hogy ez az alapszerződésekben szereplő megfelelő jogalap hiányában nehéz.
- *cselekvési tervet* kér, amely meghatározza a Bizottság által kezelendő kérdéseket és a használandó jogi eszközöket, mint az iránymutatások, irányelvek, ajánlások, kerethatározatok
- *egy sporttal foglalkozó európai uniós ügynökség* létrehozását kéri?